

2. Fra Kurvemagermesterforeningen i Kjøbenhavn om Foranstaltninger til Ophævelse af Konkurrencen fra Fangerne i Bridsløselille Fængsel. (Indbragt den 13de Oktober 1893 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier.)

Siden 1886 har Staten bortforpagtet 150 af Fangerne i Bridsløselille Fængsel til en privat Entreprenør med Forpligtelse til at beskæftige dem i forskellige Haandværk. Et af de Haandværk, som denne Entreprenør særlig har kastet sig over, er Kurvemageriet, hvorved der i Djebløkket beskæftiges ca. 60 af de 150 Fanger. For disse Fanger betaler Entreprenøren, saa vidt vides, 23 Ø. om Dagen for hver Mand, hvori tillige er indbefattet Værkstedsplass og Lagerum. Kurvemagerfaget beskæftiger i sin Helhed her i Vandet ca. 150 Mand, saa det sikkert maa indrømmes, at dette er en for stor og trykkende Konkurrence for saa lille et Fag. Hele Landet over, saa vel i Hovedstaden som i enhver Købstad, har nu omtrent enhver Hjenfræmmer, Manufakturhandler, Købmand og Detailhandler Udvalg af Kurve fra Bridsløselille, og det til Priser, der udelukke enhver Konkurrence. I Fald der ikke snarest muligt fra Statens Side sættes en Stopper for denne Virksomhed, maa Kurvemagerne, som dog have ofret Tid og Penge paa at lære et Haandværk, med den største Betyrning se Fremtiden i Møde, da det i Løbet af saa Aar for den største Del af dem ikke vil være muligt at ernære sig og deres Familier ved deres Fag. Foreningen bønfaller derfor om Rigsdagens Medvirking til, at der snarest muligt gøres Forandring i det paapegede Forhold. Dette kunde ske, enten ved at Fangearbejdet i Kurvemageriet ganske ophørte, eller, hvis dette ikke kunde lade sig gøre, at Kurvemagermesterforeningen selv overtog dette Arbejde, dog helst med et betydelig mindre Antal Fanger, ikke gerne over 25. Der forfærdiges for Tiden i Bridsløselille særlig saadant Kurvemagerarbejde, der lønner sig bedst, men hvorfra Mestrene udelukkes, fordi det er dem umuligt at fremstille det til saa lave Priser. Hvis Foreningen overtog Entreprisen, og især hvis kun et mindre Antal beskæftigedes, vilde man derimod stille sig som Hovedformaal at forfærdige de Sorter Kurve, der i temmelig betydelig Mængde indføres hertil fra Tyskland, og Konkurrencen fra Fængselsvirksomhedens Side vilde derved ikke blive nær saa trykkende som den nu er. Staten vil intet Tab lide ved den foreslaede Ordning, der paa een Gang fyldestgør Djemedet med Fængselarbejdet, nemlig at beskæftige Fangerne og indvinde et mindre Bidrag til deres Underhold, og redder det haardt truede Fag. Det tilføjes, at Foreningen i Februar 1892 indgav et lignende Andragende som nærværende til Justitsministeren, men modtog det Svar af Overfængselsinspektøren, at man var bunden ved Kontrakt med den nuværende Entreprenør indtil 1898, og at der for den Tid ingen Forandring kunde indtræde. Det vilde imidlertid være en Ulykke baade for Mestre og Arbejdere, om den sørgelige Tilstand, hvori Faget er stedt, skulde vedvare endnu i 5 Aar med Fare for at forværres, hvis Entreprenøren, hvad han har Lov til, anvendte et endnu større Antal end nu til Kurvemageriet.

Med Andragendet følger et statistisk Materiale, som er støttet paa Skemata, der ere udsendte til alle Landets Kurvemagermestre, og viser den stedfundne Tilbagegang i Faget i Aarene 1885—92.

Udvalget gør ingen Indstilling.

3. Fra Bestyrelsen for Kjøbenhavns Skipperforening om en Forandring af § 59 i Søloven af 1ste April 1892 om Skibsførernes Erstatningspligt. (Indbragt den 18de Oktober 1893 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, Wassard.)

Andragendet er saalydende:

Efter at Søloven af 1ste April 1892, der traadte i Kraft den 1ste Januar 1893, er bleven befendt blandt Skibsførerne, har der blandt disse udbredt sig stor Uengstelse og Misnøje med flere af dens Bestemmelser, særlig dog med Hensyn til § 59, jfr. § 8, 2det Stykke, der omhandler Skibsførernes Erstatnings Ansvar.

Endstønt vi, efter de fra kompetent Side i den reiste offentlige Diskussion mod Skibsførernes Indsigelser fremsatte Bevisligheder, ere komne til den Overbevisning, at Domstolene ved Lovens Udlægning ikke ville gaa Skibsførernes Interesser for nær, ville vi dog i Anledning af de fremsatte, stadig tilbagevendende Udtryk for Uengstelse og Tvivl,